

Dette er dog ikke sket af den Grund, at vi have været af den Anskuelse, at det saaledes begrænsede Spørgsmaal i og for sig fortrinnsvis trænger til Behandling eller er af den Betskaffenhed, at det egner sig til særlig Drøftelse uafhængigt af eller uden Forbindelse med dets sidste Del og med de øvrige Spørgsmaal, som det er overdraget Kommissionen at beskæftige sig med. Det turde tværtimod i flere Henseender have været heldigst at lade Behandlingen af den første Del af Spørgsmaal 3 ligge, indtil vi havde haft Lejlighed til en nøjere Drøftelse af Spørgsmaalets sidste Del i Forbindelse med de øvrige Spørgsmaal, særlig Spørgsmaalene 4 og 5, idet en hensigtsmæssig Ordning af de under disse omhandlede Forhold upaatvivelig vil medføre betydelige Udgifter, som naturlig søges dækkede af Indtægterne af Afgiften paa de personlige Privilegier.

Naar vi ikke desto mindre have taget det begrænsede Spørgsmaal under Behandling først, da ligger Grunden hertil i, at det i § 2 i Lov om Afgift af personlige Apoteker af 13de April f. A. er fastsat, at Loven allerede i indeværende Rigsdagssamling skal forelægges til Revision, og at det under de Loven forudgaaende Forhandlinger blev forudsat, at det forinden dens Forelæggelse til Revision gøres til Genstand for Undersøgelse, om man ikke, i Stedet for at gøre Afgiftens Størrelse afhængig af Justitsministerens Skøn, bør fastsætte bestemte, ved Lov forestrevede Takster for samme, ligesom der i det Hele udtaltes Ønske om, at det blev gjort til Genstand for Undersøgelse, hvorledes en Afgift som den ommeldte rettest kunde paalægges. Da derhos Spørgsmaalet om Tilvebringelse af Regler for Fastsættelse af en Afgift af de personlige Apoteker kan behandles særskilt og uafhængigt af de øvrige i den allerhøjeste Ordre anførte Spørgsmaal, medens disse til Dels ere kedebede indbyrdes ind i hinanden, og Drøftelsen af dem kan forudses at ville fremkalde forholdsvis vidtløftigere Forhandlinger og at ville nødvendiggøre Foretagelsen af temmelig omfattende Undersøgelser, have vi ikke taget i Betænkning at tage det anførte Spørgsmaal op til særskilt Drøftelse. Hvad den af os foreslaaede Skala for Afgiften angaar, da er den fastsat efter et Skøn om, hvilket Bederlag der passende kan paalægges den Apoteker, der erholder et personligt Privilegium, særlig naar henses til, at Afgiften i Tiden kan antages at ville komme Apotekervæsenet til Gode.

Som Grundlag for vort Arbejde have vi ikke haft andet Materiale end de som Bilag A høsttrykte, af Danmarks Apotekerforening tilvejedragte, Oversigter over Driftsregnskaberne for et Aar for 40 Apoteker med reelt og for 33 Apoteker med personligt Privilegium med tilhørende Bearbejdelse af Kontorchef Rubin. De heraf fremgaaende Oplysninger have kun kunnet give et mindre paalideligt Bidrag til Opgavens Løsning, dels fordi der savnes fornøden Kommentaar med Hensyn til, paa hvilket Grundlag de opgivne Takstørrelser ere fremkomne, dels fordi man ved nøjere at betragte de opgivne Summer faar Indtryk af, at de meddelte Tal ere baserede paa forskellig Opfattelse af, hvad der skulde gives Oplysning om, jfr. saaledes særlig Udgiftskontoen „Driftskostninger“.